

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Santa Eugènia, 42. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor.
Vicedirector: Carles Ribera (Política).
Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó (Societat), Joan Ventura (Informació Cultural), Xevi Sala (Opinió, Formats Especials i coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ramon Roca (L'Econòmic i Informació econòmica), Miquel Riera (Presència, Tancament i Informació internacional), Joan Rueda (Ciutats i Informació local), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Joan Armengol (Economia), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano (Política), Carles Sabaté (Societat), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Antoni Dalmau (Tancament), Susanna Oliveira (Barçakids), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Gemma Busquets (Comunicació), Narcís Genís, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Gerència Comercial: Anna Maria Ribas.
Direcció Comercial: Eva Negre (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Maria Àngels Taulats (Setmanaris), Josep Sánchez (El 9) i Carles Gri (Serveis al Lector).
Web i Sistemes: Josep Madrenas (director), Marc Massot (Programari), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny).
Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch.
Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

LA VERSIÓ DE
PERE PLANELLA
I ROGER CÒNSUL

Jordi Font

Llicenciat en
geografia i història

‘Tirant lo Blanc’

Martí de Riquer diu que *Tirant lo Blanc* és “un pas important en la narrativa d’Occident”. I Joaquim Molas afegeix que la nostra literatura medieval “és una de les més importants de l’època” i que “el Tirant va obrir un enorme camp de possibilitats que, a través de Cervantes, havia de fecundar tota la moderna novel·la europea”. Som davant d’una obra, doncs, que és més que un clàssic: és la “baula perduda” que va de la teocràcia a l’humanisme, de la fe a l’escepticisme, de la penitència i el dejuni al gust pels plaers, del posat greu i enterc a la ironia i l’humor, de l’absolut nobiliari a la fragmentació burgesa... I ho és no tan sols per a nosaltres, sinó per tot l’Occident. Joanot Martorell, que forma part encara de la cavalleria, és capaç de projectar-hi per primer cop una mirada moderna, de veure-hi el grotesc i d’allunyar-se de la inversemblança. Maria Aurèlia Capmany diu que es tracta d’una novel·la “plena d’un erotisme feliç i sense màcula de pecat ni de remordiment”. I que és “una mina d’or gairebé inesgotable per treure’n versions i més versions (...)”.

AIXÒ ÉS EL QUE HAN FET Pere Planella i Roger Cònsul: una versió excel·lent, amb un ritme trepidant, a partir dels episodis amorosos de la tercera part (Constantinoble) i del final del llibre. Una versió que ha dirigit Pere Planella, un dels més sòlids valors de la nostra escena

(qui no conserva a la retina, posem per cas, *La Bella Helena*?). Diu Planella: “Volem convidar els nostres ciutadans joves a ser més conscients de la tradició cultural d’on vénen i a no desconectar-se’n.” I afegeix: “Volem acostar un gran clàssic a les noves generacions, una cosa que tota cultura que s’estimi hauria de fer de manera incessant.”

HA ESTAT POSSIBLE PER VOLUNTAT de Xavier Albertí, el nou director del Teatre Nacional de Catalunya, que està impulsant, per fi, una línia d’actuació plenament coherent amb allò que ha de ser un Teatre Nacional. La companyia és una de les seves recents i prometedores innovacions: ITTNC, la jove companyia del TNC, inte-

Què hi fa ‘Tirant lo Blanc’ tancat entre les quatre parets del TNC, sense anuncis als diaris ni banderoles als carrers, sense tele, sense circuits que li permetin cavalcar de cap a cap del país i pels altres països de llengua catalana?

grada per graduats i graduades de l’Institut del Teatre. Vaig tenir la satisfacció de ser una de les llevadores d’aquest part, fa prop de dos anys; era un vell afany de l’Institut. Sóc, doncs, testimoni dels desitjos, esforços i esperances que totes les parts hi vàrem dipositar. Des d’aquesta perspectiva, puc dir que aquest Tirant satisfà plenament totes les expectatives. La magistral direcció de Pere Planella es veu acompanyada de l’escenografia d’Elisenda Pérez, austera, essencial i efectiva en les seves múltiples utilitats. I d’unes interpretacions realment esplèndides: uns joves valors que brillen amb llum pròpia i segura, tant el Tirant-Cambray com les vuit actrius que, dúctils i polivalents, acumulen papers masculins i femenins, perquè van superar netament, en el seu dia, tots els altres candidats dels dos gèneres que s’hi van presentar. Bravo.

PERÒ AQUÍ S’ACABA LA LLOANÇA. Què hi fa *Tirant lo Blanc* tancat entre les quatre parets del TNC, sense anuncis als diaris ni banderoles als carrers, sense tele, sense circuits que li permetin cavalcar de cap a cap del país i pels altres països de llengua catalana? Està fet amb quatre xavos, cosa virtuosa, que estimula la creativitat, però no se li pot escatimar l’oxigen. Sembla ser que cinc ajuntaments del cinturó industrial de Barcelona se les han empescat per treure’l a passejar: Barberà del Vallès, Tordera, Sant Joan Despí, Sant Andreu de la Barca i Sant Boi de Llobregat. Però i la resta d’ajuntaments? I l’Oficina de Difusió Artística (ODA)? I els circuits nacionals del govern? No hi ha res més absurd i ridícul que arribar amb el cotxe al destí planejat, amb la suma de molts esforços, per quedar-se tancat al garatge.

La columna

Jordi Grau

L’empenta

Alicia Sánchez-Camacho va dir que la setmana passada havia estat una setmana negra per al president Mas. Ho deia per la decisió del Constitucional d’anul·lar la consulta –caram, si que en van ser, d’inconstitucionals, els 2.300.000 que hi van participar–, per l’expulsió del jutge Vidal per part del CGPJ i perquè el Consell de Garanties Estatutàries va trobar inconstitucionals les estructures d’estat. Bé, l’Àlicia fa la seva feina i va considerar que tocava dir que el president Mas torna a estar tocat i enfonsat. Com que ja no sé si aquestes declaracions les fa en clau espanyola i per als espanyols o perquè realment ho pensa, no tinc la certesa d’assegurar si la presidenta del PP català està equivocada o molt equivocada. Perquè em fa l’efecte que la setmana passada el sobiranisme, que estava en un replà agafant

La setmana passada va ser una molt bona setmana per al sobiranisme, en camí cap a l’estat propi

forces, com va dir Carme Forcadell, es va tornar a posar en marxa perquè va rebre una empenta per tal que fos així. Sí, els magistrats del TC han dit que la consulta, que va ser un èxit, no s’hauria d’haver fet.

Que vagin dient i que els aprofiti el *cocido* de Lhardy que segurament haurem pagat entre tots. I que dictaminin que les estructures d’estat que es van bastint són inconstitucionals és tan de sentit comú que no cal parlar-ne gaire. Perquè, d’això es tracta, no? Si volem un estat nou, la cosa va per aquest cantó, no? S’imaginem un nou estat que respecti la Constitució que impedeix la seva creació? Doncs això, que ja només faltava la suspensió al jutge Vidal per acabar de fer bingo i activar el personal. No val la pena insistir en la injustícia d’una decisió així perquè tothom tenia coll avall que suspensien el jutge. De fet, la gran majoria pensava que l’expulsarien definitivament, que és una mica el que passa, perquè en tres anys les estructures d’estat i l’estat poden haver deixat vella qualsevol decisió que prengui ara mateix el consell de govern dels jutges espanyols. Però la suspensió al jutge Vidal és una empenta més a tot el procés i per això la setmana passada va ser una bona setmana per al sobiranisme. Per això, diumenge, tots a donar suport a Girona al jutge Vidal!

EL
DIBUIX

Fer

